

In memoriam

Goos Zwanikken (1927-2017)

Emeritus hoogleraar psychiatrie Goos Zwanikken is op 20 juni jl. op 90-jarige leeftijd overleden in zijn woonplaats 's-Hertogenbosch. Een boom is omgevallen. Een uitzonderlijk mens en vakgenoot heengegaan. Zijn leven en werk vielen grotendeels samen binnen eenzelfde ruimte, die hij vulde met een immense en onvermoeibare toewijding aan het vak van zijn keuze. Hij beoefende de psychiatrie in de volle breedte, voelde zich net zo thuis in het biologische als in het psychoanalytische of systeem-theoretische denkkader. Als arts was hij een groot clinicus, als bestuurder en opleider op alle denkbare niveaus actief. Vele psychiaters (en psychologen, verpleegkundigen) heeft hij opgeleid of onderwezen. Hij bleef hun wegwijzer en raadsman, ook lang

nadat de formele opleiding was afgerond. Hij combineerde een productief, samenvattend en ophelderend verstand met een karakter vol van duurzaam pragmatisme, een sterk realiteitsbesef en een nieuwsgierigheid die zich uitstreckte over vele vak- en levensgebieden. Daarmee was hij in staat voor zijn opleidingen zowel breed als diep feiten, verbanden en betekenissen bloot te leggen.

Zijn vakmanschap was voorbeeldig en stak schril af tegen zijn relativisme als het om de kennis en de kunde van ons vak ging. Voor hem geen ongefundeerd optimisme of troostrijk pessimisme, maar iets daar tussenin. Alleen door hard werken en aanhoudende inspanningen kunnen we misschien af en toe een stap vooruitkomen.

Van alles blijft een weinig, maar dan hebben we wel de plicht dat weinige ook aan te bieden en in te zetten voor de patiënten die aan onze zorg zijn toevertrouwd. Goos Zwanikken wist, het leven is een reis tussen twee plaatsen die niet bestaan, en (mede) daarom gaf hij het laatste van zichzelf, zijn lichaam, aan de wetenschap.

Henk Corthals, psychiater